

Abeceda

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět.
Někdo našel, někdo hledá.
Život je jak abeceda, a z ní stvoříš celý svět.

A je alej, třešňi z jara, alej bílá jako pára
B jsou barvy, zahrad v září, i tu kytku čeká stáří
C jsou cesty, tam a zpátky, někdy dlouhý jindy krátký
D je domov, někde v koutě, tam kde končej všechny poutě
E je Eva, první žena, pro hřích z ráje vyhoštěna
F je faleš, sestra zrady, k tý se raděj otoč zády
G jsou gesta, němá slova, za která se všechno schová
H jsou hvězdy, co se třpytí, barvy slunce, barvy kvítí
CH je chléb náš z žitných lánů, z jídla chudých, z jídla pánů
I je inkoust, z první řádky, co si čmárá do pohádky
J je jizva, v duši zkrývá, život jizvy nepočítá
K je kámen, nezestárne, ale člověk má to marné
L je láska, slabé chrání, za peníze není k mání
M je máma, má nás ráda, i když pláče i když strádá
N je nouze, přepych střídá, často po ní chodí bída
O je omyl, to se stává, čekáš pád a přijde sláva
P je pravda, maják v bouři, oči nikdy nezamhouří
R je radost, malý ptáče, co si jen tak žitím skáče
S je smutek, kreslí vrásky, často bývá z velký lásky
T je touha, voda živá, její pramen v každém zpívá
U je úžas děckých očí, nad tím že se země točí
V je hořká vůně hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy-Z je konec abecedy

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět.
Někdo našel, někdo hledá.
Život je jak abeceda, a z ní stvoříš celý svět.

Anděl

Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému.
Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,
debatujíce o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice...
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

A te rehradice

A te Rehradice na pěkný rovině
teče tam voděnka dolů po dědině
je pěkná je čistá.

A po tej voděnce drobný rebe skáčó
Pověz mně má milá proč tvý oči pláčó
tak smutně žalostně.

Pláčó one pláčó šohajo vo tebe
že sme se dostali daleko vod sebe
daleko vod sebe.

Proč by neplakaly, když srdénko bolí
Musijó zaplakat šohajovi kvůli
Šohajovi kvůli.

A te Rehradice na pěkný rovině
teče tam voděnka dolů po dědině
je pěkná je čistá.

Batalion

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři.

Dříve než se rozední,
kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední,
čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání..

Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky Vám královští verbíři.

Rozprášen je Batalion,
poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion,
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund Batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám královští verbíři.

Víno máš a markytánku,
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři...

Bedna od whisky

Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč, tu kravatu, co nosím,
mi navlík' soudce Lynč.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Mít tak všechny bedny vod whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Kdyby jsi se, chlapčik, len nechtěl dobirat,
nemusel jsi tēraz na hentenonej stat,
moh' jsi někde v krčme tu palenicu pit,
nemusel jsi chlapčik s oprazom co maš.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká,
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!!!

Bláznova ukolébavka

Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí.
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
Já znám její zášť, tak vyhledej skryš
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát
jestli ty v mých představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznům lhát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když Tebe mám rád, když Tebe tu mám.

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých
představách už mizíš.

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát.
Vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých
představách už mizíš.

Blízko Little Big Hornu

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiáská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin
a z indiánských signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalérií, jak krví rudne zem.
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalérií,
marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní výstřely z karabin
límce modrých kabátů barví krev červená
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno stichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: ...proč Custer neposlouchal ta slova varovná.

Bodláky ve vlasech

Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.

R: Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhěj je Chtít.

Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.

R: Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.

R: Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát.

Brontosaurus

Ach brontosaurus kdyby žil,
dvacet tun chudáka by byl
a těžko by se uživil
v přírodě naší.

Pod slunou strání skládka bot
a kolem studánky je plot,
v peřejích divukrásných vod
konzervy straší

Buráky

Když sever válčí s jihem a zem jde do války,
v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
V stínu u silnice vidíš z jihu vojáky,
válejí se klidně a loupaj buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a loupat buráky.

Plukovník je v sedle volá Yenkyové jdou,
mužstvo stále leží, prý dál už nemohou.
Plukovník se otočí a kouká do dálky
jeho slavná armáda teď loupá buráky.

R:

Až ta válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy zas půjdem políbit.
Zeptají se : "Hrdino, cos dělal za války?"
Flákal jsem se s kvěrem a loupal buráky.

R:

Černý muž

[:Černý muž pod bičem otrokáře žil:] 3x
kapitán John Brown to zřel.

R: [:Glory glory aleluja:] 3x
kapitán John Brown to zřel.

[:Sebral z Virginie černých přátel šik:] 3x
prapor svobody pak zdvih.

R: ...prapor svobody pak zdvih.

[:V čele věrných pevnost Hapers Ferry jal:] 3x
právo vítězí i čest.

R: ...právo vítězí i čest.

[:Hrstka statečných však udolána jest:] 3x
kapitán John Brown je jat.

R: ...kapitán John Brown je jat.

[:Zvony Charlestonu z dále temně zní:] 3x
Johnův den toť poslední.

R: ...Johnův den toť poslední.

[:John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí:] 3x
jeho duch však kráčí dál.

R: ...jeho duch však kráčí dál.

[:Kráčí dál a v košili se třepetá:] 3x
zima je mu veliká

R: ...zima je mu veliká

[:Jeho tělo byste marně hledali:] 3x
červi už ho sežrali.

R: ...červi už ho sežrali.

Červená řeka

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřevý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Často k nám jezdívá s kytkou růží
nejhezčí z kovbojů v okolí.
Vestu má ušitou z hadích kůží
bitej pás, za něm pár pistolí.

Hned se ptá, jak se mám, jak se daří
kdy mu prý už to svý srdce dám.
Na to já odpovím že čas maří
srdce blíž červený řeky mám.

Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení.
Žije ten, co mi jen srdce ničí
koho já ráda mám k zbláznění.

Vím, že lásku jak trám lehce slíbí
já ho znám srdce má dřevý.
Ale já ho chci mít, mně se líbí
bez něj žít už mě dál nebaví.

Když je tma a jdu spát, noc je černá
hlavu mám bolavou závratí.
Ale já přesto dál budu věrná
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dokud sám se zas k nám nevrátí.

Dej mi víc své lásky

Vymyslel jsem spoustu nápadů a hůů
Co podporujou dobrou náladu a hůů
Hodit klíče do kanálu
Sjet po zadku holou skálu
V noci chodit strašit do hradu

Dám si dvoje housle pod bradu a hůů
V bílé plachtě chodím pozadu a hůů
Úplně melancholicky
S citem pro věc jako vždycky
Vyrábím tu hradní záhadu

R: Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc
Má drahá dej mi víc své lásky a hůů
Já nechci skoro nic
Já nechci skoro nic
Já chci jen pohladit tvé vlásy a hůů

Nejlepší z těch divnejch nápadů a hůů
Mi dokonale zvednul náladu hůů
Natrhám ti sedmikrásky
Tebe celou s tvými vlásy
Zamknu si na sedm západů

R:

Nejlepší z těch divnejch nápadů a hůů
Mi dokonale zvednul náladu a hůů
Natrhám ti sedmikrásky
Tebe celou s tvými vlásy
Zamknu si na sedm západů

R:

Dělání

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zed',
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zed',
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R:

Diego

R: Diego, don Diego,
krásný koně máš,
Diego, don Diego,
proč máš v očích pláč.

Pohlédni do očí svému koni,
až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na tu bílou zář.

R:

Za to hříbě, don Diego,
tady nuggety mé všechny máš,
za to hříbě, don Diego,
za tu malou bílou tvář.

R:

Pohlédni do očí svému koni,
až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívý
a vzpomeň na tu bílou tvář.

R:

Rec:

Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl
staříčkový don Diego, co to hříbě pro Tebe znamená
Nevěděl jsem, že se přihnalo
štváno žárem až ke dveřím Tvého ranče
s malým živým uzlíčkem u sedla.

R:

Dokud se zpívá

Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu
svatý Medard můj patron ťuká si na čelo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
hm - hm hm - hm - hm

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
ze školy dobře vím co by se dělat mělo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo
hm - hm hm - hm - hm

Do alba jízdenek lepím si další jednu
vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
za oknem míhá se život jak leporelo
a dokud se zpívá ještě se neumřelo
hm - hm hm - hm - hm

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo
tak dokud se zpívá ještě se neumřelo
hm - hm hm - hm - hm

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
zvedl jsem telefon a ptám se Lidi jste tam ?
a z veliké dálky do uší mi zaznělo
že dokud se zpívá ještě se neumřelo
hm - hm hm - hm - hm
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Drobná paralela

Ta stará dobrá hra je okoukaná
Nediv se brácho, kde kdo jí zná
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp
včera je včera, bohužel bohu dík

R: Nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív
To se nám to mívávalo
Nic není jako dřív
Ačkoli máš všechno co jsi vždycky chtěla
Nic není jako dřív
Ačkoli drobná paralela by tu byla

Snad nevěříš na tajný znamení
všechno to harampádí balábile mámení
Vážení platící jak všeobecně ví se
Včera i dneska stále ta samá píseň

R:

Promlouvám k vám ústy múzy
vzývám tón a lehkou chůzi
vzývám zítřek nenadálý
odplouvám a mizím

R:

Nic není jako dřív
Nic není jak bejvávalo
Bohužel, bohudík
Co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

Franky dlouhán

Kolik je smutného, když mraky černé jdou,
lidem nad hlavou, smutnou dálavou, já slyšel
příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl,
každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky dlouhán,
po státech toulal se jen sám. A že byl
veselej tak každej měl ho rád, tam ruce
k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej kdo s ním chvílku byl, tak
dlouho se pak smál.

Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
A když pak
večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl umíráček zněl.

R:

Hejkal

Divnej jekot po lesích se prohání
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
utichá až u potoka pod strání,
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
tak to je hejkal, na to vemte jed.

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
jeho hej, hej, hejkání se nese,
každej se strachy třese, k ohni nesedneme se,
neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespat, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:

R: ...[:neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt:] Hej!

Hlídač krav

Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem kráv.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadam pádadadam pam pam padam

K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

Dnes už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadam
pádadam padadam

Ho ho Watanay

Spinkej můj maličký ,
máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

Sladkou vůni nese ti, noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá

R:

Holubí dům

Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zalétal ke krovům,
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
míval stáj roubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým stěevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.

Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R:

Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům.....

Hrobař

V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
kopat hroby byl můj ideál.!

Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.!

Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.!

Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světla padl mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.!

Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto.

V mládí jsem se učil hrobařem,
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
kopat hroby byl můj ideál.!

Hvězda na vrbě

Kdo se večer hájem vrací,
ten ať klopí zraky,
ať je nikdy neobrací,
k vrbě křivolaký.

Jinak jeho oči zjistí,
i když se to nezdá,
že na větvi kromě listí,
visí malá hvězda.

Viděli jsme jednou v lukách
plakat na tý vrbě kluka,
který pevně věřil tomu,
že ji sundá z toho stromu.

Kdo o hvězdy jeví zájem,
zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem,
hvězda někdy spadne.

Ať se pro ní rosou broudí,
a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí
na tu větev zavěsí.

Chodím po Broadwayi

Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi, jou, jou, ju pi,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,

Moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

Práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

A já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas černoch bude svoboden.

R:

Já budu chodit po špičkách

Zavři oči a jdi spát
vždyť už bude brzo den
nech si o mě něco zdát
ať je krásný ten tvůj sen

R: Já budu chodit po špičkách
snad tě tím nevzbudím
až slunce vyjde v tmách
polibkem tě probudím.

Jdi si lehnout ať už spíš
ať z toho snu něco máš
ráno až se probudíš
polibek mi taky dáš.

R:

Rozhod' vlasy na polštář
a sni o mě krásnej sen
nebo ráno nepoznáš
že je tady krásnej den.
Já budu chodit po špičkách
Já budu chodit po špičkách
áaaaaááá

Jaro

My čekali jaro, a zatím přišel mráz.
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.

Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh.
A vánice síle v poryvech ledových.

Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá.
Do sýpek se raději už nikdo nedivá.
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
a hladoví ptáci přilétli za zvěří,
a stále blíž.

Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
Když vystrašený soused na okno zaklepal.

Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
Já do města bych zajel, doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriskuj.

Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
Na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.

Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
Na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já kloubouk sňal.

Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jdem zpátky do lesů

Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ochranu
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá, ó
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá, ó
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá, ó
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

Jdou po mě jdou

Býval jsem chudý jak kostelní myš
na půdě půdy jsem míval svou skrýš
[:pak jednou v létě řek jsem si ať
svět fackuje tě a tak mu to vrať:]

Když mi dát nechceš já vezmu si sám
zámek jde lehce a adresu znám
[:zlato jak zlato dolar či frank
tak jsem šel na to do National Bank:]

R: Jdou po mně jdou jdou jdou
na každým rohu mají fotku mou
kdyby mě chytli jó byl by ring
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing
jeee, jeee..

Ve státě Iowa byl od poldů klid
chudinká vdova mi nabídla byt
[:byla to kráska já měl peníze
tak začla láska jak z televize:]

Však půl roku nato řekla mi dost
tobě došlo zlato mně trpělivost
[:sbal svých pár švestek a běž si kam chceš
tak jsem na cestě a chudý jak veš:]

R:

Teď ve státě Utah žiju spokojen
pípu jsem utáh a straním se žen
[:kladou mi pasti a do pastí špek
já na ně mastím jen ať mají vztek:]

R:

Jednou mi fotr povídá

Jednou mi fotr povídá
zůstali jsme už sami dva,
že si chce začít taky trochu žít.
Nech si to projít palicí
a nevracej se s vopicí
snaž se mě hochu trochu pochopit.

R: Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
Na každý divný hranici, na policejní stanici,
hrál jsem jenom Rock´n Roll for You.

Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin´klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál.
Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.

R:

Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

R:

Hrál jsem jenom Rock´n Roll for You.
Hrál jsem jenom Rock´n Roll for You.

Jó třešně zrály

R: Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál
a moc se na mne smála, zdálky už se smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

Pokud je mi známo, já řek jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracie a tý jsem srdce dal.

R:

Jó u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Jožin z bažin

Jedu takhle tábořit Škodou sto na Oravu
Spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží
Jožin z bažin už si zuby brousí
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo

Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u slivovice
Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dcéru a půl JZD

R:

Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl

R: Jožin z bažin už je celý bílý
Jožin z bažin z močálu ven pílí
Jožin z bažin, dostal se na kámen
Jožin z bažin, tady je s ním ámen
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé love, prodám já ho do zoo.

Kdyby tady byla taková panenka

Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla
|:která by mě chtěla, syna vychovala, zase pannou byla:|

Kdybych já ti měla syna vychovati, zase pannou býti
|:ty by jsi mně musel kolíbku udělati, do dřeva netíti:|

Kdybych já ti musel kolíbku udělati, do dřeva netíti
|:ty bys mně musela košiličku šíti bez jáhel a nití:|

Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jáhel a nití
|:ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši:|

Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši
|:lezli bysme spolu, spadli bysme dólů, byl by konec všemu:|

Když se zamiluje kůň

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách.
Když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku,
nechte ho jít.

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách.
Když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku,
nechte ho jít.

R: Nejkrásnější zvíře, zvíře pro rytíře
jmenuje se kůň, jmenuje se kůň,
Važte si ho, lidé, ať nám jich pár zbyde,
jmenuje se kůň, jmenuje se kůň,
jmenuje se kůň.

Slečna s bílou lysinkou, tam někde v pastvinách,
bude brzy maminkou, tam někde v pastvinách.
Vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil
a cválá k ní.

R:

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách.
Když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku,
nechte ho jít.

Kluci, kluci s klukama

Kluci mají rádi míče, lítaj s nima po parku.
Holky, co se míče týče, dávaj přednost kočárku.
Kluci loví ryby z tůňky nebo láhve z Vltavy,
holky na to nemaj buňky, lovení je nebaví.

R: [:A proto kluci, kluci s klukama, holky, holky s holkama.
Je to léty, je to věkem, je to těma rokama.:]

Než se léto s létem setká, hnedka je to jinačí,
do Karla se zblázní Bětka, Jaromír zas do Káči.
Přejdou deště aprílový, usadí se v kraji máj,
všechny holky kluky loví, najednou je zajímaj.

R:

Pánům vlasy náhle zřídnu, dámám do nich padne sníh,
sledujte to s tváří vlídnou na hodinkách kapesních.
Děda s dědou v šenku hačaj, žejdlík s pěnou vábí je,
babičky si zajdou na čaj do kavárny Slávie.

R: [: A zase...

Protože je to léty, je to věkem,
je to těma rokama.

Kometa

Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R:

Kozel

Byl jeden pán (byl jeden pán)
ten kozla měl (ten kozla měl)
velice si (velice si)
s ním rozumněl (s ním rozuměl)
měl ho moc rád (měl ho moc rád)
opravdu moc (opravdu moc)
hladil mu vous (hladil mu vous)
na dobrou noc (na dobrou noc).

Jednoho dne (jednoho dne)
se kozel splet (se kozel splet)
rudé tričko (rudé tričko)
pánovi sněd (pánovi sněd)
když to pán zřel (když to pán zřel)
zařval Jéje! (zařval Jéje!)
svázal kozla (svázal kozla)
na koleje (na koleje).

Zapískal vlak (zapískal vlak)
kozel se lek (kozel se lek)
to je má smrt (to je má smrt)
mečel Mek mek! (mečel mek mek!)
jak tak mečel (jak tak mečel)
vykašlal pak (vykašlal pak)
rudé tričko (rudé tričko)
čímž stopnul vlak (čímž stopnul vlak)

Královské reggae

Umbaba ú, umbaba-umba-umba,
umbaba ú, umbaba-umba-umba

Někdo ráčí kráčet v brnění,
má na něm rádoby erb.
když není urozen, rychle je prozrazen,
když neříká krásné,er
Tak ten si říká o malér.

Moudrý král, princeznin bratranec,
když vdával svých pět dcer,
řek to dál nesnesu a prchnul do lesů:
žádný ženich nemá er.
Kdo nemá er ztrácí charakter.

R: Královské reggae, královské reggae,
královské reggae, královské reggae.

[:Umbaba ú, umbaba-umba-umba,
umbaba ú, umbaba-umba-umba:]

Ten, kdo chce mít pravou princeznu,
musí být z vyšších sfér.
Kde prosí o ruku, musí mít záruku,
tou je jeho ryčné "er"
Pouze ten může být premiér.
A kdo nemá er je amatér.

Mějte prosím chvilku strpení,
rozhodně všechno je fér.
Tak proč ty trampoty, příšerné drahoty,
přece slyšíš to mé er,
které mě pasovalo nad průměr.

R:

[:Umbaba ú, umbaba-umba-umba,
umbaba ú, umbaba-umba-umba:] 3x

Lachtani

Jedna lachtaní rodina
rozhodla se že si vyjde do kina
jeli vlakem, metrem, lodí a pak tramvaj
a teď u kina Vesmír lachtají
lachtaní úspory dali dohromady
koupili si lístky do první řady
táta lachtan řekl nebudem třít bídu
a pro každého koupil pytlík arašídů

R: Lach lach jée jée,lach lach jée jée ..

Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky
těšili se jak bude veselo
když zazněl gong a v sále se setmělo
co to ale vidí jejich lachtaní zraky
sníh a mráz a sněhové mraky
pro veliký úspěch změna programu
dnes dáváme film Ze života lachtanů

R:

Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla
proto jsem se netrmácel přes celý svět
abych tady v kině mrznul jak turecký med
tady zima doma zima všude jen chlad
kde má chudák lachtan relaxovat?
nedivte se té lachtaní rodině
že pak rozšlapala arašídů po kině

R:

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina

Lou z Lille

Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

R: Jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpky luny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani být,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

R:

Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R:

Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl.

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je,
ráno přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla
a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem,
nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu,
nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí,
a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Medvědi nevědí

Medvědi nevědi, že tůristi nemaj zbraně,
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Výpravě v Doubravě malý grizzly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
za ty si koupí maliny, med a slané buráky.

Medvědi nevědi, že tůristi nemaj zbraně,
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Výpravě v Doubravě malý grizzly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

Medvědi nevědi, že tůristi nemaj zbraně,
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Výpravě v Doubravě malý grizzly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
za ty si koupí maliny, med a slané buráky.

Milenci v texaskách

Chodili spolu z čisté lásky
a sedmnáct jim bylo let
a do té lásky bez nadsázky
se vešel celý širý svět.

Ten svět v nich ale viděl pásky
a jak by mohl nevidět,
vždyť horovali pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli,
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úřadů.

Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by dost pošetilé
pro život hledat jízdní řád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou
se spolu octli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí

Mojžíš

Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R: A kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraonů musí žít.
Mává, mává nám všem svobodná zem

Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tendle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

Ten starý příběh z knížky
vám tu vykládám, ať každý ví,
že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R:

Montgomery

Děšť Ti holka smáčel vlasy.
Z Tvých očí zbyl prázdný kruh.
Kde je zbytek Tvojí krásy.
To ví dneska jenom bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony.
Děšť Ti smeývá ze rtů růž.

Tam na kopci v prachu cesty
leží i Tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil.
Proužek krve stéká prachem.
Děšť mu slepil vlasy jak jíl.

R:

Děšť ti šeptá jeho jméno
šeptá ho i Listoví.
Lásku měl rád víc než život
to ti nikdy nepoví.

R:

Mravenčí ukolébavka

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

La-la-la-lá-la-la-la-lá
la-la-la-la-la-la-lá-lá.

Na kameni kámen

Jako suchej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R: Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádnéj Bůh,
tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.

A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

na na na....

Na kolena

Táhněte do háje - všichni pryč
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč
Jak si tu můžete takhle žrát?
Ztratil jsem holku, co jí mám rád

Napravo, nalevo nebudu mít klid
Dala mi najevo, že mě nechce mít
Zbitej a špinavej, tancuju sám
Váš pohled káravej už dávno znám

R: Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena Jé, jé, jé
Pořád jen: Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak a vaše saka vám posere pták

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

R:

Nad stádem koní

Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou, a slzy tečou
a já volám...

Tak neplač můj kamarád., náhoda je blbec, když krade.
Je tuhý jak vecka, a řeka ho splaví,
máme ho rádi

No tak co, tak co, tak co....

Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel,
s křížkem nad hlavou,

Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel,
a každá láska,

No tak co, tak co, tak co...

Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní.
Černý vůz vlečou, a slzy tečou
a já šeptám...

[:Vysyp ten popel kamaráde, do bílé vody, vody.
Vyhasnul kotel a náhoda je,
štěstí od podkovy:]

Nagasaki, Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z takový lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

Jsou jistý věci co bych tesal do kamene
tam kde je láska tam je všechno dovolené
a tam kde není tam mě to nezajímá
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

Já nejsem svatej ani ty nejsi svatá
jablka z ráje bejvala jedovatá
jenže hezky jsi hřála když mi někdy byla zima
jó dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic
z takový lásky většinou nezbyde nic
z takový lásky jsou kruhy pod očima

[:a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima:]

Náhrobní kámen

Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí
tak dojdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
co nikdo nečistí.

Jen starej rozbitej náhrobní kámen,
řekne ti, kdo nemoh už dál
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen
ať jsi tulák nebo král.

Rec:

Dřív děvče chodilo s kyticí růží
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuží,
pod jejím krokem hned tál sních.

Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest
jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít
všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla už žít.

Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal
pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svojí píseň jsem jí hrál.

Neodcházej, nechod' spát

R: Neodcházej, nechod' spát, až do rána budem hrát,
[:až do rána bílého my budem zpívat a my budem hrát:]

Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,
[:jede, jede do dále, veze samý banány:]

R:

U klavíru sedí Bill, ten už mnoho roků pil,
[:když začal falešně hrát, poslali ho domů spát:]

R:

A ten barman, ten se má, za barem se usmívá,
[:všichni tančí, on je rád, že do rána budem hrát:]

R:

Nevidomá dívka

V zahradě za cihlovou zídkou
popsanou v slavných výročích
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích
Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu
Pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu

R: Prosím vás nechte ji ach nechte ji
tu nevidomou dívku
prosím vás nechte ji si hrát.
Vždyť možná hraje si
na slunce s nebesy
jež nikdy neuvidí
ač ji bude hřát

Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatých jabloních
a taky o lásce již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních
Pohádku o kouzelném slůvku
jež vzbudí všechny zakleté
Pohádku o duze jež spává na ostrůvku
na kterém poklad najdete

R:

V zahradě za cihlovou zídkou
popsanou v slavných výročích
sedává na podzim na trávě před besídkou
děvčátko s páskou na očích
Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu
jen na chvíli

R:

Okoř

Na Okoř je cesta jako žádná ze sta
roubená je stromama, stromama
když jdu po ní v létě samotén ve světě
sotva pletu nohama, nohama
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad, jako hrad
tam zapadli trempi hladoví a sešlí začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří bílá paní šla už dávno spát,
ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob co jsou tam trempové, nesmí z hradu pryč
A tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč

Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden, vykraden
nikdo neví dodnes kdo to tenkrát vodnes
nikdo nebyl dopaden, dopaden
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici, v kostnici
místo aby hlídal zuřivě jí líbal dostal z toho zimnici.

R:

Pijte vodu

R: [:Pijte vodu
pijte pitnou vodu
pijte vodu
a nepijte rum:]

Jeden smutný ajznboňák
pil na pátém nástupišti Air Cognac
huba se mu slepila
diesel lokomotiva ho zabila

R:

V rodině u Becherů
becherovku pijou přímo ze džberů
proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří

R:

Pil som vodku značky Gorbatschow
a potom povedal som všeličo a volačo
vyfásol som za to tri roky
teraz pijem chlorované patoky

R:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice
vypila na ex rum
a poblila jim Bílý dům

R:

Prokletej vůz

Čtyři bytelný kola má náš prokletej vůz
tak ještě pár douhejch mil, zbejvá nám tam je cíl.
a tak zpívej o Santa Cruz.
Polykej whisky a zvířenej prach
nesmí nás porazit strach
až přejedem támhle ten pískovej plát
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec:

"Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

Jen tři bytelný kola ...

Rec:

"Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

Už jen dvě bytelný kola...

Rec:

"Synu, vždyť jedeme jak s hnojem,
Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

Už jen jediný kolo...

Rec:

"Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

Už ani jediný kolo...

Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Ja volam: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
Já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi dnes ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub.
Tak se vracím k svému nádraží abych šel zas dál.
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

R: Tak do toho šlápni ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.
Telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný co se nocí toulaj.
Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích ,táhnou bosí a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

R:

Je ráno, je ráno.
[:Nohama stíráš rosu na kolejích.:]

Ruty šuty, Arizona, Texas

Šinu si to starým Coloradem
Když v tom slyším výkřik vzdálený
Jel jsem podle hlasu a k mému úžasu
Ležel tam muž k zemi skolený

R: Ruty šuty Arizona Texas
Ruty šuty Arizona má
Jel jsem podle hlasu a k mému úžasu
Ležel tam muž k zemi skolený

Skloním se nad jeho obličejem
Poznal jsem v něm svého dvojníka
Jeho tělo bylo probodáno nožem
Čerstvá krev mu z rány vytéká

R: ... Jeho tělo bylo probodáno nožem
Čerstvá krev mu z rány vytéká

Pravil ke mně hlasem zmírajícím
"Příteli můj Parde jediný"
byla to léčka já to nevěděl
jako starej vůl jsem naletěl

R: [:Byla to léčka já to nevěděl
Jako starej vůl jsem naletěl:]

Růže z Texasu

Jedu vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
vtom potkám holku hezkou až jsem vám z koně slít.

Měla kytku žlutejch květů snad růži co já vím?
Znám plno hezkejch ženskejch k světu ale tahle hraje prim.

R: Ať si kazí smysl pro krásu
buď s tou a nebo s tou
dej si říct, že kromě Texasu
tyhle růže nerostou.
Ať máš kolťák nízko u pasu
ať jsi třeba zloděj stád
tyhle žlutý růže z Texasu
budeš pořád míti už rád!

Řekla, že tu žije v ranči je sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí teď zrovna nemá s kým.

Tak já se klidně nabíd že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít když si to bude přát.

R:

Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande po něm měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnámco víc jsem si moh přát
ona byla milá štíhlá, milá rovná zkrátka akorát.

R:

Od tý doby vodím koně jen dolů k brodu pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít

Když večer banjo ladíma zpívám si tu svou
tak v duchu pořád hladímtu růži voňavou

R:

Řekni kde ty kytky jsou

Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát
Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
Dívky je tu během dne, otrhaly do jedné
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ty dívky jsou, co se asi mohlo stát
Řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být?
Muži si je vyhládli, s sebou domů odvedli
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát
Řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být?
Muži v plné polní jdou, do války je zase zvou
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát
A kde jsou ti vojáci, kde mohou být?
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ty hroby jsou, co se nimi mohlo stát
Řekni, kde ty hroby jsou, kde mohou být?
Co tu kytek rozkvétá, od jara do léta
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát
Řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být?
Dívky je tu během dne, otrhaly do jedné
Kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?

Samuraj

Samuraj na břehu Tichého oceánu
myje si ve vlnách svou žlutou tvář
kolem něj sedmnáct orangutanů
samuraj je hlavní orangutář
v ruce má hůl
dlouhou metr a půl
to aby žádný orangutan neblbnul

R: [:Tan tan tan orangutan
tan tan tan na propan-butan:]

Když slunce vyleze nad Fudžijamu
samuraj splete si svoje vlasy
vybere jednoho z orangutanů
a pak s ním na louce zápasí
v stínu tújí
si těla zalamují
ostatní orangutani povzbuzují

R:

Když padne poslední z orangutanů
samuraj zavolá samurajku
všichni se sesednou kolem stanů
a samuraj hraje na balalajku
drnky brnky
v ruce mají hrnky
píjou čaj který je bez poskvrnky

R:

Sbohem galánečko

[:Sbohem, galánečko, já už musím jí-ti,;]
[:kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas' mi k pití.:]

[:Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu,;]
[:kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas' mi v džbánu.:]

[:Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil,;]
[:eště včil sa stydím, eště včil sa stydím,
co sem všecko tropil.:]

[:Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila,;]
[:to ta moja žízeň, to ta moja žízeň,
ta to zavinila.:]

Scarborough Fair

Are you goin' to Scarborough Fair
Parsley, sage, rosemary, and thyme
Remember me to one who lives there
She once was a true love of mine

Tell her to make me a cambric shirt
Parsley, sage, rosemary, and thyme
Without no seams nor needlework
Then she'll be a true love of mine

Tell her to find me an acre of land
Parsley, sage, rosemary, and thyme
Between the salt water and the sea strands
Then she'll be a true love of mine

Tell her to reap it with a sickle of leather
Parsley, sage, rosemary, and thyme
And gather it all in a bunch of heather
Then she'll be a true love of mine

Are you goin' to Scarborough Fair
Parsley, sage, rosemary and thyme
Remember me to one who lives there
She once was a true love of mine

Severní vítr

Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
[:K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.:]

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větří, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Slavíci z Madridu

Nebe je modrý a zlatý,
bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla.
Oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.

Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

R:

Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít.
Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
zpívat si s nima a pít.

Sluneční loď

Když mi bylo asi pět
zdával se mi malý svět
končil naší zahradou
a byl tak bezpečný.

Děda můj si se mnou hrál
častokrát mě sebou bral
na projížďku na palubě
lodi sluneční.

R: Byla na ní kotva z korálek
byly na ní plachty z červánků
do těch plachet teplý vítr
do těch plachet teplý vítr vál.

Byli na ní čtyři plavčíci
kormidelník s bílou čepicí
kapitán se bez ustání,
kapitán se bez ustání smál.

Už mi dávno není pět
vím už jak je velký svět
člověk se v něm náhle cítí
jako trosečník.

Když mu někdy těžko je
v tichu svého pokoje
zase chodí po palubě
lodi sluneční.

R:

Sluníčko

Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko,
sedíš tu u cesty,
stane se ne štěstí, něco tě zajede.

Elce pelce strejček Nimra
koupil šimla v Kadani,
ani nevíš, jak to šimrá,
když mi lezeš po dlani.

Podívej se zvedá krovky,
asi někam poletí,
do nebe či do Stromovky,
hádej, hádej, hádej potřetí.

Nevím, nevím, nemám zdání,
počkej s nataženou dlaní.
Snad se vrátí za chvíličku, i ty malý popleto,
letí hledat osmou tečku.

Nevrátí se, nevrátí se,
nevrátí se, nevrátí se,
tak je to!

Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko,
sedíš tu u cesty,
stane se ne štěstí, něco tě zajede.
Něco tě zajede!

Snadné je žít

Když ti vítr napne plachtu,
když ti plachta popožene jachtu,
když ti jachtou jízda dodá klid.
Když ti květy kosa kosí,
když ti květy dívka k nosu nosí,
když ti rosi kapku dává pít.
Jak snadné je žít, snadné je žít.

Když ti vítr napne plachtu,
když ti plachta popožene jachtu,
když ti jachtou jízda dodá klid.
Když ti země zrno dává,
když ti zemi v zrno obdělává
porobený, zemědělný lid.
Jak snadné je žít, snadné je žít.

Když ti vítr napne plachtu,
když ti plachta popožene jachtu,
když ti jachtou jízda dodá klid.
Když se trubka plní vzduchem,
když se vzduchem protroubí tvým uchem,
když ti trubač trubky tříbí cit.
Jak snadné je žít, snadné je žít.

Když ti osud tvé dny sčítá,
když je sčítá, a pak odečítá,
když si tě Bůh k sobě nechce vzít.
Jak snadné je žít, snadné je žít,
snadné je žít.

Stánky

U stánků na levnou krásu
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a boufej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
tak málo je, tak málo je lásky,
ztracená víra hrozny z vinic neposbírám.

U stánků na levnou krásu
postávaj, a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

Stará archa

R: [:Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou.:]

Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram, náramnou.

R:

Archa má cíl, archa má směr,
plaví se k Araratu na sever.

R:

Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní, kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram, náramnou.

Kázal jim naložit ptáky, savce, kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce, kocábku náram, náramnou.

R:

Archa má cíl, archa má směr,
plaví se k Araratu na sever.

R:

Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram, náramnou.

Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram, náramnou.

R:

Archa má cíl, archa má směr,
plaví se k Araratu na sever.

R:

S tebou mě baví svět

Když jsem byl ještě malej kluk
nosil jsem péro, šíp a luk,
teď už mě praky nebaví,
myslim na holky toulavý

Úvozem voněl modrej bez,
pod keřem únavou jsem kles,
proč už mě Emča nebaví,
znám jiný holky toulavý

R: S tebou mě baví svět, má sladká Emčo,
já bych tě láskou sněd, má sladká Emčo,
s tebou mě baví svět má sladká Emčo,
já bych tě láskou sněd.

V rybníce kváká hejno žab
a já sním o královně Mab
proč už mě Hanča nebaví,
znám jiný holky toulavý

U chajdy oheň plápolá,
do bytu skřítek zavolá,
proč už tě holky nebaví,
máš radši boty toulavý

R:

Tisíc mil

V nohách mám už tisíc mil
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkřej sráz
modrá tůň a bobří hráz
táta s mámou kteří věřej dětskej m snům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
a jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
a jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílej dům to malý bílý stavení.

Trezor

Ze zdi na mě tupě zírání
po trezoru temná díra,
poznám tedy bez nesnází,
že tam nepochybně něco schází,
ve zdi byl totiž po dědovi velký trezor ocelový.
Mám tedy ztrátu zdánlivě minimální.

Na to že náhodně v krámě vášnivé dámě
padl jsem za trofej,
tvrdila pevně: přijdu tě levně,
nezoufej, ó já, já, já, já.
Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile,
aby měla správné klima,
dal jsem ji do trezoru, ať v klidu dřímá.

Spánku se bráním už noc pátou,
ne ale žalem nad tou ztrátou,
jen hynu bázní, že kasař úlovek vráááááátí.

Trpasličí svatba

V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický,
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R:

V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Třešně zrály

R: Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

Tam jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál
a moc se na mne smála, zdálky už se smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

Pokud je mi známo, já řek jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracie a tý jsem srdce dal.

R:

Jó u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Tři citrónky

V jedné mořské pustině
ztroskotal parník v hlubině ,
jenom tři malé citrónky
zůstaly na hladině

R: Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču,
zůstaly na hladině.

Jeden z nich povídá: přátelé,
netvařte se tak kysele,
vždyť je to přece veselé,
že nám patří moře celé.

R:

A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dáli,
až na ostrov korálový

R:

Tam je však stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou,
zakončila tak baladu mou

R:

Tři čuníci

V řadě za sebou tři čuníci jdou
řapají si v blátě cestou necestou
kufry nemají cestu neznají
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R: Vi-vi-vi-vi-ví...

Auta jezdí tam, nákladáky sem
tři čuníci jdou jdou rovnou za nosem
žito chřoupají, ušima bimbají
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají

R:

Levá pravá teď, přední zadní už
tři čuníci jdou jdou jako jeden muž
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají

R:

Když kopýtka pálí, když jim dojde dech
sednou ke studánce na vysoký břeh
ušima bimbají, kopýtka máchají
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají

R:

Když se spustí déšť, roztrhne se mrak
k sobě přitisknou se čumák na čumák
blesky blýskají, kapky pleskají
a oni v dešti v nepohodě vesele si zpívají

R:

Za tu spoustu let co je světem svět
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele - támhle jdou
pojdme s nima zazpívat si jejich píseň veselou

R:

Tři kříže

Dávám sbohem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa My Grave
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znamení,
lodní deník, co sám do něj psal.

První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterých přejde smích,
srdce-kámen a jméno Sten.

R:

Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Benny Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle něj si klek.
Já vím, trestat je lidský ale odpouštět božský.
At mi tedy bůh odpustí.

R:

Ukolébavka pro Kubu a Lenku

Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
Na na ná ná ná ná ná ná ná
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

R: Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajajajaja
Kuba Lenka máma a já
zítra dřív než slunce začne hřát
dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah
když mě zavoláte zbiju zlé duchy
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

R:

Vadí, nevadí

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.

Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu, joo, to vadí.

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.

Valčíček

R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná,
toho kdo je tvůj čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každé den připomíná.

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý mý já,
dej mi ruku pojd' půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

Fakt mi nevádí že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto co vede nás dál.

R:

Válka růží

Už rozplynul se hustý dým
Derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným
derry down,
jen ticho stojí kolkolem
a vítěz plení vlastní zem.

R: Je válka růží derry, derry, derry down ,
hej, down.

Nečekej soucit od rváče
derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče
derry down
na těle mrtvé krajiny
se mečem píšou dějiny.

R:

Dva erby, dvojí korouhev
derry down, hej, down-a-down
dva rody živí jeden hněv
derry down
kdo změní, kam se nahnul trůn
zda k Yorkům nebo k Lancastrům.

R:

Dva erby, dvojí korouhev
derry down, hej, down-a-down
však hlína pije jednu krev
derry down
ať ten či druhý přežije
vždy nejvíc ztratí Anglie.

R:

Ved' mě dál, cesto má

Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá.
Někde v dálce, každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá anebo tisíc mil.

R: Ved' mě dál cesto má,
ved' mě dál, vždyť i já
tam kde končíš,
chtěl bych dojít,
ved' mě dál cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:.

Pak na patník poslední napíšu křídou,
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád.
Písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát
a půjdu spát, půjdu spát.

R:

R:

Velrybářská výprava

Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

R: [:Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.:]

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každěj byl namol.

R:

Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

R:

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Vlajka

Vše tone v snách a život kolem ztich',
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vytuší.

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
hned se s mráčky snoubí,
vlád bude zas, až mládí čas
opustí nás.

Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

R:

Whisky, to je moje guso

Whisky, to je moje gusto,
bez whisky mám v srdci pusto,
kdyby ji můj táta pil,
byl by tu byl mnohem dýl,

Když se ve skle leskne whisky,
tak má barman dobrý zisky,
život se dá zkrátka žít,
jen když je co,
jen když je co,
jen když je co pít.

Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
a proto všichni můžem společně zazpívat:

Whisky, to je moje gusto,
bez whisky mám v srdci pusto,
kdyby ji můj táta pil,
byl by tu byl mnohem dýl,

Když se ve skle leskne whisky,
tak má barman dobrý zisky,
život se dá zkrátka žít,
jen když je co,
jen když je co,
jen když je co pít.

Yesterday

Yesterday, all my troubles seemed so far away.
Now it looks as though they're here to stay.
Oh I believe in yesterday.

Suddenly, I'm not half the man I used to be.
There's a shadow hanging over me.
Oh yesterday came suddenly.

R: Why she had to go ?
I don't know, she wouldn't say.
I said something wrong.
Now I long for yesterday.

Yesterday, love was such an easy game to play.
Now I need a place to hide away.
Oh I believe in yesterday.

Mmmmmmm.....

Zachraňte koně

Peklo byl ráj
když hořela stáj, příteli.
Věř mi, koně pláčou
povídám.
To byla půlnoc
v tom křik o pomoc už letěly,
hejna kohoutů a bůhví kam.

R: Zachraňte koně
křičel jsem tisíckrát
žil jsem jen pro ně
bránil je nejvíckrát
než přišla chvíle,
kdy hříbě bílé,
pročesal plamen,
spálil na troud.

Ohrady a stáj
a v plamenech kraj
už nedýchal,
já viděl jak to hříbě umírá,
klisna u něj
a smuteční děj
se odbývá,
jak tiše pláče oči přivírá.

R:

R:

Za svou pravdou stát

Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R: Musíš za svou pravdou stát
musíš za svou pravdou stát.
Musíš za svou pravdou stát
musíš za svou pravdou stát.

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: Že máš...

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: Takhle...

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz!

R: Neměl...

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

R: Musíš...

Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R: Musíš

Zlaté střevíčky

Moje střevíčky jsou jako ze zlata,
když je mám připadám si hrozně bohatá,
ty si vezmu jen v onen slavný den
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí
ty na ráz všechny lidi kolem přivábí,
budou v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

R: Ach, jsou samé zlato, ach ty stojí za to,
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou,
jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
když ty střevíčky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

Na své staré banjo nemám vůbec čas,
je to dávno, co ztratilo svůj zlatý hlas,
v onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr Ben
budou krásní v těch černých šatech onen den,
ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.

R:

Potom řeknu: Sbohem děti, musím jít,
odcházím tam, kde věčně září slunce svít
Sen je vyplněn, přišel onen den,
když si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi dnes závidět
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct let,
budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

R:

Želva

Né moc snadno se želva po dně honí
Velmi radno je plavat na dno za ní
Potom počkej až se zeptá
A na to, co tě v mozku lehtá
Nic se neboj a vem si něco od ní

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou
Želví nervy od želvy schovám stranou
Jednu káď tam dám pro tebe
A pak aspoň pět pro sebe
Víš má drahá a zbytek je pod vanou

Když si někdo pozor nedá
Jak se vlastně želva hledá
Ona ona něco nachytá
I když si to pozděj' vyčítá

Když si někdo pozor nedá
Jak se vlastně želva hledá
Ona ona něco nachytá
I když si to pozděj' vyčítá

Né moc lehce se želva po dně honí
Ten kdo nechce, tak brzy slzy roní
Jeho úsměv se vytratí
A to se mu nevyplatí
Má se nebát že lev a spousty vodní

1.Signální

Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost
právem se mi budeš tiše smát
jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost
když za všechno si můžu vlastně sám.

R: Za spoustu dní
možná za spoustu let
až se mi rozední
budu ti vyprávět.

Na 1.Signální jak jsem vobletěl svět
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
Jaký si to uděláš takový to máš.
Jaký si to uděláš takový to máš.

Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott
budu zpívat vampapidampam
všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod
jak sem si to uděl tak to mám

R:
R:

Ná na na ná na na....

[:Jaký si to uděláš takový to máš:]

Kutil

Jsem kutil
mám malou dílnu víc mě nezajímá.
Mý hobby je moje práce
šťastnej člověk každej kdo to tak má.
Mám ženu
je mladá krásná chytrá přívětivá.
Má jednu malinkatou chybu
že si se mnou vůbec nepovídá

R: A tak hledám holku sdílnou
co by chtěla kluka s dílnou
abych nebyl sám

Ná ná ná...

R:

Zpěvník

1. skautský oddíl
Bílovice nad Svitavou

1. Signální
A te rehradice
Abeceda
Anděl
Batalion
Bedna od whisky
Bláznova ukolébavka
Blízko Little Big Hornu
Bodláky ve vlasech
Brontosaurus
Buráky
Černý muž
Červená řeka
Dej mi víc své lásky
Dělání
Diego
Dokud se zpívá
Drobná paralela
Franky Dlouhán
Hejkal
Hlídač krav
Ho ho watanay
Holubí dům
Hrobař
Hvězda na vrbě
Chodím po Broadwai
Já budu chodit po
špičkách
Jaro
Jdem zpátky do lesů
Jdou po mě jdou
Jednou mi fotr povídá
Jó třešně zralý
Jožin z bažin
Kdyby tady byla taková
panenka
Když se zamiluje kůň
Kluci, kluci s klukama
Kometa
Kozel

Královské reggae
Lachtani
Lou z Lille
Marnivá sestřenice
Medvědi nevědí
Milenci v texaskách
Mojžíš
Montgomery
Morituri te salutant
Mravenčí ukolébavka
Na kameni kámen
Na kolena
Nad stádem koní
Nagasaki, Hirošima
Náhrobní kámen
Neodcházej nechod' spát
Nevidomá dívka
Okoř
Pijte vodu
Proklatej vůz
Rodné údolí
Rosa na kolejích
Ruty šuty, Arizona, Texas
Růže z Texasu
Řekni kde ty kytky jsou
S tebou mě baví svět
Samuraj
Sbohem galánečko
Scararborough Fair
Severní vítr
Slavíci z Madridu
Sluneční loď
Sluníčko
Snadné je žít
Stánky
Stará archa
Tisíc mil
Trezor
Trpasličí svatba
Třešně zralý

Tři citronky
Tři čuníci
Tři kříže
Ukolébavka pro Kubu a
Lenku
Vadí, nevadí
Valčíček
Válka růží
Veď mě dál, cesto má
Velrybářská výprava
Vlajka
Whisky to je moje gusto
Yesterday
Za svou pravdou stát
Zachraňte koně
Zlaté střevíčky
Želva